

værker, som bor derude, faar som Regel disse Bygninger til Opførelse. Han arbejder i saa Tilfælde med de samme Folk, som han ellers arbejder med, men vel at mærke, han arbejder ikke under det System, at han begynder paa den 2-Etages Bygning og bliver udelukkende ved den, til den er færdig, men han arbejder saaledes, at han med den samme Arbejdsstyrke arbejder baade paa den 2-Etages Bygning og paa 1-Etages Bygninger. Det synes mig derfor, at dersom han ikke selv skal overtage Risikoen, maa han have sine Folk forsikrede allesammen under alle sine Arbejder. Jeg tror, det vil blive vanskeligt at faa Folkene forsikrede under den 2-Etages Bygnings Opførelse forskellige Dage ad Gangen. Jeg mener derfor, at hvis han vil lade sine Folk forsikre, vil han tvinges til at holde dem forsikrede hele Tiden. Men jeg er bange for, at han i mangfoldige Tilfælde helt vil undlade at forsikre, og hvis der saa sker en Ulykke, vil det ofte blive Tilfældet, at han ikke formaar at bære den Udgift, som er forbunden dermed. Følgen bliver da, at Arbejderen intet faar, fordi Arbejdsgiveren intet har. Det synes mig, at det ikke kan kaldes humanit at lovgive saaledes over for de mindre Haandværkere.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) syntes mig i Lørdags i sit indledende Foredrag at slaa ind paa en anden Vej end den, som særlig blev fremhævet i Fjor. Hele Talen gik jo ud paa, at det, man vilde, var at holde Landbruget uden for med Undtagelse af de mest farlige Erhverv i Landbruget. Men naar man lægger Mærke til det ærede Medlems Foredrag, ser man, at det var ham særlig magtpaaliggende at fremhæve saa meget som muligt, hvor meget af Landbruget man fik med ind under dette Lovforslag. Han nævnedes særlig Mejerierne. Nu skal det indrømmes, at Mejerierne spille en stor Rolle i Landbruget, men det ærede Medlem maa jo ogsaa vide, at man ved at tage disse med, paalægger Mejerierne og da navnlig de smaa Mejerier en ikke ganske ubetydelig Udgift. Dersom det ærede Medlem var praktisk Landbruger, vilde han sikkert forstaa, at det er den sidste kvart Øre for Smørret, som skal give Overskuddet. De smaa Mejerier have i Sandhed ikke saa smaa Udgifter endda, idet Mælkemængden er for lille til at bære de Byrder, som allerede nu hvile paa Mejerierne. Her vil jeg dog gerne indskyde den Bemærkning, at det efter Lov-

forslaget ikke er mig ganske klart, om f. Eks. Mejerikuskene falde ind under Lovens Forsikringsparagraf eller ikke. Men det synes mig, hvad der ogsaa er blevet fremhævet baade forleden Dag og igen i Dag, at der er en himmelvid Forskel mellem Industrien og Mejerierne, og man har derfor ingenlunde Lov til at nævne dem i samme Aandedrag. Selv om man lægger denne Byrde over paa Mejerierne og Landbrugerne, formaa Mejerierne ikke at hæve Smørrets Pris en eneste Øre ud over Prisen paa Verdensmarkedet, medens de store Industrier meget godt — som ogsaa fremhævet i Dag — formaa at lægge Byrden over paa Forbrugerne, og dette er en ikke ubetydelig Forskel. Jeg synes derfor som sagt ikke, at man har nogen særlig stor Berettigelse til at nævne Industrien og Mejerierne i samme Aandedrag som lige-stillede.

Dernæst forekommer det mig ganske mærkeligt, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds fremhævede de Misforstaaelser, som vare fremkomne i forskellige Blade angaaende denne Ulykkesforsikringslov, thi det synes mig, at naar man har lagt Mærke til Pressens Omtale af Sagen, maa man have set, at Fælleskorrespondenten til Reformpartiets Provsinsblade allerede under denne Sags 2den Behandling i Landstinget skrev i en Toneart, der meget lignede det ærede Medlems Foredrag forgangen Dag. Dette sluttede jo med, at naar denne Sag gennemførtes, var Reformpartiets Program paa dette Punkt fyldestgjort. Det er i alt Fald ikke forstaaeligt for mig og har ikke nogen Sinde været det, at Reformpartiets Program paa dette Punkt kun omfattede saa lille en Del af den arbejdende Klasse i Danmark som den, der kommer ind under denne Lov. Jeg synes, at dette træder saa meget mere grelt frem, som Højrebladene kort efter skrev, at denne Lov var en Højrelov, og at dens egentlige Fader var Højremanden, det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen). Det synes mig, at da det ærede Medlem fra Ringkøbing var inde paa Pressens Misforstaaelser, havde der ogsaa været Grund for ham til at berøre dette Punkt og klare, hvorledes dette Forhold skulde forstaaes.

Jeg ønsker med et Par Ord at omtale den Stilling, som indtoges i Fjor i Udvalget af det Parti, hvortil jeg hører. Jeg vil da først gøre den Bemærkning, at jeg for mit personlige Vedkommende sympatiserede ikke saa ganske lidt med det Forslag, som fremkom fra det ærede Medlem